

forødnne Bengebevilling, samt Formen for denne, at henvende sig til Vort Finantsministerium".

Ligesom disse Indstillinger ikke ere meddeelte fuldstændigt, saaledes har Udvalget for sig selv søgt at erholde de Afstykker meddeelte, der kunde faste et Lys over denne Sag. Et Underudvalg har havt en Sammenkomst med 4 af de aftraadte Ministre, nemlig General-lieutenant Hansen, Geheimeraad Bluhme, Grev Sponneck og Admiral Ville, hvormod Geheimeraaderne Orsted og Tillisch ikke fandt sig foranledigede til at møde (Kammerherre Scheel var fraværende); men heller ikke ved den er det, at Ministeriet tilstodsatte Rigsdagens constitutionelle Myndighed, for Fleertallet retsfærdiggjort.

Saa meget er utvivlsomt: at begge Krigsministrene, medens Rigsdagen endnu var samlet, havde lagt deres Planer med Hensyn til Rustninger; at de nogenlunde kunde bedømme, hvilke Omkostninger vilde flyde af Rustningerne; og at de — det være nu af den ene eller den anden Grund — ikke henvendte sig til Rigsdagen, for at faae den nødvendige Bengebevilling, for at udføre deres Planer, men at Krigsministeren endog udtrykkelig indstiller, at Beløbene maae anvises uden Hensyn til, om de ere bevilgede eller vilde blive bevilgede.

Udvalget maa ansee denne Fremgangsmaade som et Forsatningsbrud, og har forglæves søgt Undskyldning for dette Brud; den eneste Grund, der er anført, — den, at det med Hensyn paa fremmede Magter var betænkeligt at forhandle Rustningsagen med Rigsdagen — taber sin Betydning, naar det betænktes, at Sagen i alt Fald kunde være forhandlet med Rigsdagen i et hemmeligt Møde. Udvalgets Opgave er ikke at prøve, hvilket Ansvar kan følge af denne Handlemaade, men kun at prøve, om de i Tillægsbevillingsloven forlangte Summer skulle bevilges eller ikke. Medens Nogle i Udvalget have meent, at det constitutionelle og det finantsielle Spørgsmaal bør strengt holdes ude fra hinanden, have Andre troet, at det constitutionelle Brud maatte være

om ikke en afgjørende saa dog en medvirkende Bevæggrund for ikke at bevilge de forlangte Summer.

Det andet Spørgsmaal, der foreligger, er: have de af Krigsministrene afholdte overordentlige Udgifter været nødvendige? Udvalgets Fleertal har ikke kunnet give et bekræftende Svær herpaa. Saavidt Ministeriets Politikk ikke skulde forklares af indre, men kun af ydre Forhold, kan Udvalget, efter omhyggeligt at have overveiet de af de aftraadte Ministre meddeelte Oplysninger om den hele politiske Stilling, ikke komme til anden Overbevisning end den, at saa betydelige Rustninger ikke vare nødvendige, og at de tvertimod maatte vanskelliggjøre vor Stilling ved at vække Mistro og vrangne Forestillinger.

Udvalgets Fleertal betragter det saaledes som et uklogt Skridt, at den danske Regjering, i Stedet for at indskrænke sig til, hvad den selv havde kaldt det: at holde Politikk, traadte op paa en mere eller mindre udfordrende Maade. Fleertallet har derfor, affeet fra Sagens constitutionelle Side, ikke fundet sig opfordret til at bevilge andre af de forlangte Summer end enkelte til Marineministeren, som kunne siges at være anvendte til et Slags Søpolitikk.

Et Mindretal har derimod troet, at Omkostningerne være saa vanskelige og den hele politiske Stilling af den Natur, at de afgaaede Krigsministre, om de end constitutionelt maatte fordømmes, dog i Forholdene finde en Undskyldning for hvad de have gjort. Mindretallet foreslaaer derfor kun at negte de Summer, som ere anvendte til andet end paa trængende Udrustning, ifølge politiske Formaal, tilbeels tiltrods for Rigsdagens Beslutning, navnlig til 1ste Dragonregiment, hvortil Munderinger af Rigsdagen vare negtede, ligesom en Deel af Mindretallet ogsaa negter Summer til den efter October tilbageholdte overordentlige Styrke af Cavalleri og Artilleri.

Foruden Udgifterne til Rustningerne, er i denne Tillægsbevillingslov forlangt Bespiisningsstillæg for Armeens Underclasser, hvilket Udvalget foreslaaer bevilget, med den fornødne Undtagelse, som skal berøres, naar de enkelte Poster omtales. Nogle af de forlangte Sum-